

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra ANGST

Citation: Knudsen, Jakob: "Martin Luther", i Knudsen, Jakob: *Martin Luther*, 1915, s. 142.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj09val-shoot-idm139983001110016/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Martin Luther

Martin forstaaet, at han skulde forestille Sankt Jørgen, — og han syntes hellerikke, det var saa urimeligt, for Trebonius satte meget stor Pris paa ham for hans gode Lærdom, — og han kunde jo synge, det skulde Sankt Jørgen ogsaa gjøre, — om man tillige havde tænkt paa, at han jo var fra Mansfeld, som havde Sankt Jørgen som Skyts-helgen i sit Vaaben, det vidste han ikke, men det var vel ikke saa urimeligt. Og han mente da i hvert Fald, det maatte være en af Skolens Disciple — af dem, som gik der endnu, og ikke blot før havde været der.

Han kunde tænke sig, hvor skjøn Jomfru Ursula vilde tage sig ud som Prinsessen, — for det skulde være hende. Det var Wigand, som havde sat igjennem, at denne Rolle skulde forestilles ikke af en af Skolens Dreng — som det ellers var almindeligst — men af en Pige. Thi han forklarede, hvor meget smukkere det var, at Komedien helt igjennem var saa skjøn og ærbar, saa det intet kunde hindre.

Egentlig var det nok bestemt i Rollen, at Sankt Jørgen skulde kysse Prinsessen, da han drager bort; men det blev maaskee udeladt, da det skulde være en Pige. Martin ønskede, at det maatte blive udeladt, for han følte sig ængstelig ved det modsatte.

Saa blev det nu alligevel tilsidst bestemt, at denneher Georg Kieritz skulde være Sankt Jørgen. Det gjorde Martin meget ondt, men der var ogsaa mange andre, der harmedes over det. Det gav Anledning til, at der snakkedes om Kieritz paa Skolen i de følgende Dage, og Martin hørte, dels at Kieritz var hengiven til Spil og Drik og var en liderlig Person, men tillige, at hans Forældre vilde have ham gift med Jomfru Ursula, — og deraf kunde det maaskee forklares, at han var bleven bestemt til at spille Sankt Jørgen.

Martin var med til at see paa alle Øvelserne, som blev holdt, før man ret kunde spille Komedien, og ogsaa med til at see paa selve Forestillingen. Og han undrede sig selv over, saa ivrig han var for at see alt fra den lyseste Side, — for han var jo dog ellers slem nok til at see alting sort. Han var glad over, at Jomfru Ursula undgik at kysse Kieritz baade ved Øvelserne og paa selve Festdagen, — og sin øvrige Skuffelse søgte han med Magt at vende Tankerne bort fra.